

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 391 din 17 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1), ale art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 111 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat	2–7
Decizia nr. 479 din 17 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „care nu este supusă niciunei căi de atac” din cuprinsul dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă	7–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
30. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pod CF nou km 317 + 950, linia CF Deda-Râzboieni și demolarea podului CF existent”, lucrare de utilitate publică de interes național	12
31. — Hotărâre pentru re aprobarea caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Reabilitare taluz afectat de alunecarea de teren (calamitate naturală) zona Cumpăna-mal stâng Canal Dunăre-Marea Neagră în proximitatea descărcătoarelor D20 și D21 — Lucrări în primă urgență”	13–14
32. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 391**

din 17 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1), ale art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 111 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) și (2), raportat la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, și ale art. 111 din același act normativ, excepție ridicată de Elena Popescu în Dosarul nr. 18.848/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.383D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că prin critica formulată sunt invocate aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 18.848/3/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 109 alin. (1) și (2), raportat la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, și ale art. 111 din același act normativ.** Excepția a fost ridicată de Elena Popescu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei de pensionare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 109, raportat la art. 28 din Legea nr. 223/2015, încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se interpretează că baza pentru recalcularea pensiei militare a polițiștilor pensionați anterior intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015 nu este reprezentată de întregul venit salarial lunar la data de referință a legii pentru o funcție și un grad echivalente. Astfel, arată că, în măsura în care aceste norme legislative se interpretează în sensul că, pentru polițiștii care aveau deja calitatea de pensionari înainte de intrarea în vigoare a legii, atunci când unele componente ale venitului salarial lunar realizat efectiv în perioada de 6 luni aleasă de pensionarul militar nu corespund componentelor venitului salarial lunar la data de referință a legii,

pentru o funcție și un grad profesional echivalente, baza de calcul pentru recalcularea pensiei militare nu ar fi reprezentată de întregul venit salarial lunar la data de referință a legii pentru o funcție și un grad echivalente, ci numai de acele componente ale venitului salarial lunar pe care pensionarul militar le-a obținut efectiv în perioada de 6 luni de activitate aleasă de el, atunci aceste dispoziții sunt neconstituționale, contravenind principiului egalității în fața legii.

6. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt evidențiate informații de fapt, considerate strict necesare pentru înțelegerea problemei de drept. Se precizează că, deși față de perioada de activitate a polițistului pensionar, salariul lunar pentru funcție și grad echivalente s-a dublat la nivelul datei de referință fixate de lege pentru recalculare, polițistului pensionar i s-a recalculat pensia cu o bază de calcul la jumătate din salariul avut. Astfel, baza de calcul pentru recalcularea pensiei militare este de aproape 4 ori mai mică decât salariul real la data de referință fixată de lege pentru un polițist cu funcție și grad echivalente. În perioada de activitate, venitul salarial lunar al soțului precedat al autoarei excepției de neconstituționalitate avea doar două componente: indemnizația pentru funcția de conducere și solda de grad. La data de referință a legii, un polițist având aceeași funcție și același grad realiza venituri de natură profesională cuprinzând atât cele două componente pe care le-a avut și soțul precedat al autoarei excepției de neconstituționalitate (salariul de funcție și solda de grad), cât și alte componente (sporuri de misiune permanentă, confidențialitate, condiții grele, lucrări de excepție, pericol deosebit), cu precizarea că de aceste drepturi salariale beneficiază orice persoană care ocupă respectiva funcție, nefiind drepturi de natură salarială specifice unei persoane determinate (cum ar fi sporul pentru titlul științific de doctor).

7. Interpretând normele legislative criticate în sensul că recalcularea pensiilor militare ale polițiștilor pensionați anterior noii legi se face având în vedere exclusiv drepturile de natură salarială care, prin denumirea lor, există pentru o persoană având o funcție și un grad echivalente la data de referință fixată de noua lege, baza de recalculare a pensiei polițiștilor care sunt deja pensionari a fost drastic redusă, în mod nejustificat. Astfel, în cauză, s-a refuzat includerea în baza de recalculare a pensiei a sporurilor de misiune permanentă, confidențialitate, condiții grele, lucrări de excepție, pericol deosebit, sub pretextul că acestea se acordă unei persoane având o funcție și un grad echivalente la data de referință a noii legi, dar ele nu se acordau când pensionarul militar era în activitate. Interpretarea normelor legislative este absurdă și discriminatorie, pentru că, și înainte de intrarea în vigoare a noii legi, o persoană care avea funcție de adjunct al șefului Poliției Capitalei și grad de comisar-șef era în misiune permanentă, lucra în condiții grele, cu pericol deosebit, realiza lucrări de excepție și în condiții de confidențialitate. Natura activității unei funcții echivalente a fost aceeași, iar faptul că aceste caracteristici specifice activității se reflectau la salarizare în mod diferit (printr-un salariu de bază unic, mai mare, în trecut; printr-un salariu de bază mai mic, plus sporuri specifice, în prezent) nu înseamnă că baza de calcul a pensiei recalculate nu trebuie să țină seama de toate aceste

drepturi de natură salarială. Faptul că unele venituri de natură salarială, cu caracter permanent și acordate tuturor persoanelor ocupând o funcție determinată la data de referință a noii legi, nu existau conform legislației din perioada când un polițist (deja pensionar la data intrării în vigoare a Legii nr. 223/2015) era în activitate nu prezintă absolut nicio importanță, având în vedere normele legislative exprese (art. 109 raportat la art. 28 din Legea nr. 223/2015) care au în vedere totalul drepturilor de natură salarială ce se acordă la data de referință fixată de lege (1 ianuarie 2016) unei persoane ocupând o funcție și având un grad echivalente. Dacă dispozițiile legislative criticate se interpretează în sensul că recalcularea pensiilor militare ale polițiștilor pensionați la data intrării în vigoare a noii legi se face având ca bază de calcul exclusiv acele tipuri de venituri de natură salarială pe care le-a avut polițistul când era în activitate, iar nu toate tipurile de venituri de natură salarială cu caracter permanent și general ale unui polițist având o funcție și un grad echivalente la data de referință fixată de noua lege, înseamnă în mod evident că doi polițiști care au avut aceeași funcție și același grad, dar s-au pensionat la date diferite (cum ar fi înainte și după intrarea în vigoare a noii legi), ar avea pensii total diferite (în cazul concret al soțului precedat al autoarei excepției de neconstituționalitate, diferența este de 4 ori în defavoarea acestuia), ceea ce este vădit discriminatoriu.

8. Prin urmare, normele legislative criticate, dacă se interpretează în acest sens, conduc la diferențe ale pensiilor militare între polițiști care au avut exact aceeași funcție și același grad, exclusiv pe baza datei pensionării, deși scopul declarat al legii a fost tocmai egalizarea pensiilor militare, adică o pensie egală pentru persoane care au avut aceeași funcție și același grad. Diferența de tratament, sub aspectul cuantumului pensiei militare, între două categorii de persoane aflate în situații similare (polițiști care au avut aceeași funcție și același grad), plus amplitudinea mare a diferenței de tratament (o diferență de 4 ori), bazate exclusiv pe un fapt aleatoriu (data pensionării), este complet nejustificată, încălcând principiul egalității și reprezentând o discriminare.

9. De asemenea, autoarea susține că prevederile art. 111 din Legea nr. 223/2015 sunt neconstituționale, în raport cu art. 16 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se interpretează că vechea pensie publică stabilită potrivit principiului contributivității și menținută în plată în urma recalculării nu se majorează odată cu majorările/indexările periodice ale punctului pe pensie din sistemul public. Înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015, polițiștii pensionați beneficiau de pensie publică, aceasta fiind calculată conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională (potrivit principiului contributivității, înmulțind numărul de puncte cu valoarea punctului de pensie). Această pensie se majora periodic, odată cu actualizarea punctului de pensie. Legea nr. 223/2015 a transformat vechile pensii publice ale polițiștilor în pensii militare, calculate după un sistem diferit, în principiu mai favorabil pensionarilor militari. Pentru pensiile aflate în plată, în cazul în care, în urma recalculării ca pensie militară conform regulilor speciale din Legea nr. 223/2015, noul cuantum al pensiei este mai mic decât pensia în plată (calculată pe baza principiului contributivității), se menține în plată pensia existentă, ca fiind mai favorabilă. În opinia autoarei excepției, dacă pensia publică anterioară (calculată potrivit principiului contributivității) este mai mare decât pensia militară determinată potrivit Legii nr. 223/2015 (calculată după reguli speciale), atunci pensia menținută în plată, fiind calculată potrivit principiului contributivității, trebuie să beneficieze de majorările succesive ale punctului de pensie din sistemul public de pensii. Este evident că, dacă o pensie militară este calculată conform regulilor speciale prevăzute de

Legea nr. 223/2015 (adică nu pe baza contributivității), ea nu se majorează odată cu majorarea punctului de pensie, întrucât punctul de pensie este o instituție juridică aplicabilă pensiilor ordinare din sistemul public, fără nicio relevanță pentru pensiile militare, guvernate de reguli speciale. În schimb, situația este complet diferită dacă, după intrarea în vigoare a Legii nr. 223/2015, fiind transformată în pensie militară, totuși pensia plătită efectiv unui polițist rămâne cea anterioară (determinată potrivit principiului contributivității), întrucât este mai mare. Această pensie, deși denumită pensie militară, nu are nimic de-a face cu modul de calcul al pensiei militare, conform regulilor speciale, ci rămâne calculată conform dreptului comun, deci conform regulilor obișnuite aplicabile pensiilor publice. Această pensie obișnuită, calculată conform dreptului comun, dacă este mai mare decât pensia militară, calculată conform legii speciale (derogatorii de la dreptul comun), este păstrată în plată. Aceasta este pensie militară doar prin denumire și dat fiind bugetul de unde se plătește, dar, pe fond, prin natura ei (prin modul de calcul, conform principiului contributivității) este o pensie publică, determinată prin înmulțirea numărului de puncte realizate de pensionar cu valoarea punctului de pensie. Prin urmare, nu se pune problema indexării, pe baza dreptului comun, a unei pensii speciale al cărei cuantum să fie stabilit conform legii speciale, ci a indexării, pe baza dreptului comun, a unei pensii obișnuite (păstrate în plată, întrucât este mai mare), calculată pe baza dreptului comun. Cum dreptul comun a guvernat calculul concret al cuantumului pensiei, tot dreptul comun (care prevede indexări) trebuie să guverneze și pe viitor chestiunea cuantumului acestei pensii păstrate în plată.

10. Dacă pensia stabilită conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 nu ar beneficia de majorările punctului de pensie, atunci s-ar ajunge la situația absurdă în care scopul Legii nr. 223/2015 (care a retransformat pensiile din sistemul public în pensii militare) ar fi grav nesocotit, întrucât Legea nr. 223/2015 prevede că pensiile militare sunt o expresie a recunoștinței pentru loialitatea, sacrificiile și privațiunile acestor categorii speciale, însă ea ar fi utilizată pentru a împiedica majorările pensiilor stabilite conform regulilor anterioare. Altfel spus, dacă nu s-ar fi adoptat Legea nr. 223/2015, ca o lege a pensiilor militare (pensii speciale, prin esența lor mai mari decât pensiile de drept comun din sistemul public), deci dacă pensiile anterioare, stabilite conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, ar fi rămas pensii obișnuite din sistemul public, pensionarii ar fi beneficiat de majorările punctului de pensie. Dispoziția legislativă criticată interpretată în acest mod creează o discriminare între două categorii de pensionari: pensionarii care rămân în sistemul public obișnuit de pensii (și ale căror pensii, calculate potrivit principiului contributivității, ar fi majorate periodic, odată cu majorarea/actualizarea punctului de pensie) și pensionarii care formal devin pensionari militari, dar care (întrucât li se menține în plată vechiul cuantum al pensiei) primesc în continuare o pensie calculată potrivit principiului contributivității, fără a mai beneficia însă pe viitor de majorarea pensiei (deși este în continuare calculată potrivit principiului contributivității) odată cu majorările/indexările periodice ale punctului de pensie. Cele două categorii se află, în mod real, într-o situație juridică similară, adică primesc o pensie al cărei cuantum este determinat pe baza principiului contributivității. Diferența între cele două categorii este pur formală: primii rămân în sistemul public (obișnuit) de pensii, ceilalți devin formal pensionari militari, dar în realitate nu primesc o pensie „specială”, calculată potrivit unor reguli speciale (și, în mod rațional, mai favorabile), ci continuă să primească o pensie calculată tot potrivit principiului contributivității. Cum ambele categorii de pensionari primesc o pensie calculată strict pe baza principiului contributivității, faptul că pensionarii aflați în situația soțului precedat al autoarei excepției de neconstituționalitate

nu beneficiază de majorarea periodică a pensiei odată cu majorarea/indexarea punctului de pensie din sistemul public este, în mod manifest, o discriminare.

11. Diferența de tratament, sub aspectul neaplicării majorărilor periodice ale cuantumului pensiei, odată cu majorarea/indexarea punctului de pensie din sistemul public, între două categorii de persoane aflate în situații similare (pensionari ale căror pensii sunt calculate conform principiului contributivității), plus amplitudinea mare a diferenței de tratament și caracterul continuu în timp, bazate exclusiv pe o calificare pur formală, este complet nejustificată, încălcând principiul egalității și reprezentând o discriminare.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, din perspectiva art. 16 alin. (1) din Constituție, normele legale criticate nu instituie niciun privilegiu și nicio discriminare, ci, dimpotrivă, ele se aplică tuturor persoanelor care intră sub incidența acestor prevederi legale, nicio dispoziție din cuprinsul lor nepermițând aplicarea în mod diferențiat categoriilor de persoane cărora le sunt destinate. Împrejurarea că o persoană care ocupă, la data de 1 ianuarie 2016, o funcție echivalentă celei pe care a deținut-o pensionarul militar beneficiază de anumite elemente salariale de care pensionarul nu a beneficiat în cele 6 luni pentru care a optat în vederea recalculării pensiei militare în temeiul art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, cu consecința neincluzerii respectivelor elemente la recalcularea pensiei [întrucât art. 28 alin. (1) folosește termenul „realizate”, adică cele avute efectiv de pensionarul militar în cele 6 luni pentru care a optat și actualizate], nu face ca prevederile art. 109 alin. (1) și (2) raportate la cele ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 să încalce principiul egalității cetățenilor în fața legii. Pensionarul beneficiar al pensiei militare de stat recalculate nu se află în aceeași situație juridică cu o persoană care, exercitând, la data de 1 ianuarie 2016, o funcție echivalentă cu a sa, a realizat un venit salarial diferit și care, prin ipoteză, se pensionează la un moment diferit. Instanța judecătorească reține că dreptul la pensie este un drept fundamental, însă condițiile, criteriile de acordare a pensiei, modul și baza de calcul, precum și cuantumul valoric sunt stabilite de legiuitor, care are totodată libertatea să le modifice. În consecință, instanța apreciază că dispozițiile art. 109 alin. (1) și (2) raportat la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 nu sunt neconstituționale nici în măsura în care se interpretează că baza pentru recalcularea pensiei militare a polițiștilor pensionați anterior nu este reprezentată de întregul venit salarial lunar la data de referință a legii pentru o funcție și un grad echivalente, venit în care sunt incluse elemente salariale de care pensionarul militar, a cărei pensie se recalculează în temeiul art. 109, nu a beneficiat în cele 6 luni pentru care a optat.

13. În ceea ce privește dispozițiile art. 111 din Legea nr. 223/2015, instanța reține că inechitățile dintre pensionarii din sistemul public și cei din sistemul pensiilor militare de stat, care, în opinia autoarei excepției, ar fi excluși de la orice majorare a pensiei, nu există, pe de o parte, pentru că textul criticat pentru neconstituționalitate nu prevede o astfel de excludere. Pe de altă parte, și pentru pensiile militare de stat legiuitorul a prevăzut pârghii pentru majorarea acestora ulterior stabilirii. Astfel, anterior datei de 15 septembrie 2017, pensiile militare se actualizau ori de câte ori se majora solda de grad/salariul gradului profesional și/sau solda de funcție/salariul de funcție al militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special și se indexau anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adăuga 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat. De asemenea, potrivit art. 59 alin. (1) din același act normativ, cuantumul pensiilor militare de stat aflate în plată

la data de 31 decembrie a anului anterior se indexează, din oficiu, începând cu data de 1 ianuarie a anului în curs, cu ultima rată medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la această dată și comunicat de Institutul Național de Statistică.

14. Mai mult, cele două categorii de pensionari la care se face referire nu se află în situații analoage sau comparabile pentru a se justifica un tratament egal, câtă vreme beneficiază de pensii stabilite în baza unor acte normative diferite, al căror regim juridic este, de asemenea, distinct. Astfel, pensiile recalculate în temeiul art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 și menținute în plată în cuantumul mai avantajos, în baza art. 111 din Legea nr. 223/2015, deși au fost pensii militare transformate de Legea nr. 119/2010 în pensii din sistemul public și revizuite în același sistem în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, ca urmare a recalculării acestora potrivit art. 109 din Legea nr. 223/2015 și menținute apoi în cuantumul mai avantajos în baza art. 111 din aceeași lege, devin pensii al căror regim juridic intră sub dispozițiile Legii nr. 223/2015, în temeiul căreia au fost stabilite, iar nu al celor ale Legii nr. 263/2010, în sistemul căreia pensiile sunt stabilite prin raportare la punctajul mediu anual și la valoarea punctului de pensie. Acest lucru face ca pensiei în discuție să nu îi mai fie aplicabile majorările punctului de pensie din sistemul public, câtă vreme aceasta și-a schimbat natura juridică ulterior recalculării, în temeiul art. 109 din Legea nr. 223/2015, devenind pensie militară de stat, stabilită în temeiul prevederilor art. 111 din această lege, act normativ special și derogatoriu de la prevederile Legii nr. 263/2010.

15. În susținerea opiniei exprimate, instanța invocă unele considerente din jurisprudența în materie a Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 656 din 30 octombrie 2018, Decizia nr. 783 din 29 noiembrie 2018, Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018, Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006).

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 111 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 27 iulie 2015, astfel cum au fost modificate prin art. 40 pct. 4, 21 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015.

20. Curtea observă că, ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, partea introductivă a art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015 a fost modificată prin art. XIV pct. 2 din Legea nr. 282/2023 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 950 din 20 octombrie 2023. De asemenea, prin art. XIV pct. 3 din Legea nr. 282/2023, la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, după litera o) au fost introduse șase noi litere, lit. o¹)-o⁶).

21. Însă, în lumina Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea Constituțională a statuat că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, instanța de contencios constituțional reține ca obiect al excepției dispozițiile de lege indicate de autoarea excepției, aplicabile în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 28: „(1) Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a)-c), în care nu se includ:

a) diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare sau transfer;

b) compensațiile lunare pentru chirie;

c) valoarea financiară a normelor de hrană și alocațiile valorice de hrană;

d) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecție și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament;

e) primele și premiile, cu excepția primelor de clasificare, de specializare și de ambarcare pe timpul cât navele se află în baza permanentă;

f) indemnizațiile de instalare și de mutare, precum și sumele primite, potrivit legii, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

g) contravaloarea transportului ocazionat de efectuarea concediului de odihnă, precum și a transportului la și de la locul de muncă;

h) plățile compensatorii și ajutoarele la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu cu drept la pensie;

i) compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat;

j) restituiri și plăți de drepturi aferente altei perioade de activitate decât cea folosită la stabilirea bazei de calcul;

k) majorările/stimulările financiare acordate personalului pentru gestionarea fondurilor comunitare, precum și a împrumuturilor externe contractate sau garantate de stat;

l) drepturile salariale acordate personalului didactic salarizat prin plata cu ora și drepturile salariale acordate pentru efectuarea orelor de gardă de către personalul medico-sanitar;

m) sumele încasate în calitate de reprezentanți în adunările generale ale acționarilor, în consiliile de administrație, în comitetele de direcție, în comisiile de cenzori sau în orice alte comisii, comitete ori organisme, acordate potrivit legislației în vigoare la acea dată, indiferent de forma de organizare sau de denumirea angajatorului ori a entității asimilate acestuia;

n) drepturile specifice acordate personalului care a participat la misiuni și operații în afara teritoriului statului român;

o) sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale acordate și personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa nr. II — Familia ocupațională de funcții bugetare «Învățământ» și în anexa nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate» la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare;

p) alte venituri care, potrivit legislației în vigoare la data plății, nu reprezintă drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.”;

— Art. 109 alin. (1) și (2): „(1) Pensiile militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special recalculat în baza Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, cu modificările ulterioare, revizuite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, cele plătite în baza Legii nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, cu modificările ulterioare, precum și pensiile stabilite în baza Legii nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, devin pensii militare de stat și se recalculează potrivit prevederilor prezentei legi, în raport cu vechimea valorificată prin ultima decizie de pensie și baza de calcul stabilită conform prevederilor art. 28, actualizată conform prevederilor legale care reglementează salarizarea militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele ale căror drepturi de pensie se recalculează potrivit dispozițiilor alin. (1) depun cerere pentru alegerea perioadei în vederea determinării bazei de calcul prevăzute la art. 28. În situația în care nu depun cerere în acest sens, recalcularea se face, din oficiu, în raport cu baza de calcul aferentă ultimelor 6 luni de activitate desfășurată în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special.”;

— Art. 111: „În situația în care se constată diferențe între cuantumul pensiilor stabilit potrivit prevederilor art. 109 sau 110 și cuantumul pensiilor aflate în plată, se păstrează în plată cuantumul avantajos beneficiarului.”

22. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) Constituție privind egalitatea în drepturi.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție și prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar prin mai multe decizii Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 783 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 6 mai 2019, Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 7 mai 2019, Decizia nr. 838 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 6 aprilie 2020, Decizia nr. 843 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 2 aprilie 2020, Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 22 iulie 2020, Decizia nr. 888 din 15 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 31 martie 2021, Decizia nr. 256 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 iulie 2021, Decizia nr. 338 din 26 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 2 septembrie 2022, Decizia nr. 839 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 26 martie 2020, Decizia nr. 205 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 18 august 2020, Decizia nr. 256 din 20 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 iulie 2021, sau Decizia nr. 202 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 748 din 26 iulie 2022, ale căror considerente și soluție își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză).

24. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că legiuitorul beneficiază de o libertate apreciabilă în reglementarea pensiilor. Prevederile art. 47 din Constituție, potrivit cărora „*cetățenii au dreptul la pensie (...) și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”, au fost interpretate în jurisprudența Curții Constituționale în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor. Legiuitorul, în considerarea unor schimbări intervenite în posibilitățile de acordare și dimensionare a drepturilor de asigurări sociale, poate modifica, ori de câte ori consideră că este necesar, criteriile de calcul al cuantumului acestor drepturi, dar cu efecte numai pentru viitor. Așadar, referitor la art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, Curtea a reținut că ține de opțiunea liberă a legiuitorului stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 736 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 4 ianuarie 2007). Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea a apreciat că dispozițiile de lege criticate, care stabilesc veniturile în funcție de care se calculează baza de calcul al pensiei militare de serviciu, nu constituie o restrângere a exercitiului dreptului la pensie (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 349 din 22 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 22 august 2018, paragrafele 21 și 22).

25. Sub acest aspect, Curtea reține că opțiunea legislativă privind recalcularea pensiilor militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special, anterior stabilite, concretizată prin dispozițiile art. 109 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, se circumscrie competenței constituționale a legiuitorului, consacrată în art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală, de a stabili condițiile de acordare a dreptului la pensie.

26. Cu privire la susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție sunt încălcate întrucât se creează o diferență de regim juridic între pensia militarilor deja ieșiți la pensie și pensia militarilor care urmează să iasă la pensie, Curtea Constituțională a stabilit, în mod constant, chiar cu referire la dispoziții ale unei legi cu caracter special prin care au fost reglementate pensiile militare de stat, respectiv Legea nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat, că data pensionării, care poate fi anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat, cele două categorii de pensionari care se stabilesc în funcție de această dată fiind supuse, în consecință, unor regimuri juridice diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 784 din 29 noiembrie 2018, precitată, paragraful 84).

27. Prin urmare, a fost respinsă ca neîntemeiată critica potrivit căreia Legea nr. 223/2015 instituie o discriminare a celor ale căror pensii se recalculează în temeiul art. 109-110 din Legea nr. 223/2015 față de cei al căror drept la pensie se deschide în temeiul Legii nr. 223/2015.

28. Referitor la critica privind, în esență, faptul că între militarii pensionați în perioade diferite există diferențe în ceea ce privește baza de calcul al pensiei, întrucât sunt avute în vedere elemente de salarizare diferite, stabilite de acte normative distincte, Curtea a reținut că, prin dispozițiile art. 109 din Legea nr. 223/2015 privind recalcularea pensiilor stabilite în temeiul reglementărilor anterioare, legiuitorul a urmărit instituirea unui sistem al pensiilor militare de stat organizat după principii unitare. Deși legiuitorul poate institui reglementări prin care să urmărească diminuarea ori înlăturarea diferențelor de tratament juridic dintre persoanele care s-au pensionat în temeiul unor acte normative diferite, succesive, acest demers nu reprezintă

o obligație ce decurge din prevederile constituționale ale art. 16. În acest sens, Curtea a reținut că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.

29. Totodată, Curtea a arătat că existența unor discrepanțe între persoanele pensionate în temeiul unor acte normative diferite nu îndreptățește calificarea reglementării ca fiind discriminatorie și, prin aceasta, neconstituțională, esențială fiind voința legiuitorului de a le elimina, chiar dacă un atare dezerat se realizează printr-un proces cu derulare în timp, și nu dintr-odată, ceea ce, pentru rațiuni evidente, nu este practic posibil (a se vedea Decizia nr. 843 din 12 decembrie 2019, precitată, paragrafele 20 și 21).

30. Reținând așadar că stabilirea veniturilor realizate de titularii dreptului la pensie care se includ în baza de calcul pentru stabilirea cuantumului pensiilor se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, Curtea precizează că interpretarea și aplicarea normelor juridice în vederea determinării în concret a bazei de calcul, potrivit art. 109 alin. (1) și (2) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența autorităților publice responsabile în materia pensiilor militare de stat, iar în caz de litigiu, de competența instanțelor judecătorești.

31. De altfel, Curtea observă că interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 223/2015, cu modificările și completările ulterioare, a constituit obiectul unei decizii referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile (a se vedea Decizia nr. 63 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1295 din 28 decembrie 2020).

32. În ceea ce privește critica referitoare la existența unei discriminări între categoria pensionarilor ale căror pensii se recalculează față de pensionarii din sistemul public de pensii, sub aspectul majorării pensiilor, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută, având în vedere natura juridică diferită a pensiilor contributive, pe de o parte, și a pensiilor de serviciu, pe de altă parte. Tocmai pentru că natura juridică a pensiilor este diferită și, în consecință, regimul juridic aplicabil celor două categorii de pensii este diferit, este improprie situarea beneficiarilor pensiilor de serviciu militar în aceeași categorie cu beneficiarii pensiilor contributive. Odată ce legiuitorul a decis reinstituirea, prin adoptarea Legii nr. 223/2015, a sistemului pensiilor militare de stat [a se vedea art. 109 alin. (1) și art. 124 lit. a) din Legea nr. 223/2015], consecința este că acestea se vor calcula în mod diferit de pensiile din sistemul public, inclusiv sub aspectul majorării cuantumului.

33. Curtea reiterează că principiul egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite (Decizia Curții Constituționale nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997). În acest context apare ca neîntemeiată critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate creează discriminări între două categorii de pensionari: pensionarii care rămân în sistemul public de pensii și ale căror pensii, calculate potrivit principiului contributivității, ar fi majorate periodic, odată cu majorarea/actualizarea punctului de pensie, și pensionarii care formal devin pensionari militari, dar care, întrucât li se menține în plată vechiul quantum al pensiei, primesc în continuare o pensie calculată potrivit principiului contributivității, fără a mai beneficia însă pe viitor de majorarea pensiei odată cu majorările/indexările periodice ale punctului de pensie.

34. De asemenea, referitor la dispozițiile art. 111 din Legea nr. 223/2015, conform căreia „*în situația în care se constată diferențe între cuantumul pensiilor stabilit potrivit prevederilor art. 109 sau 110 și cuantumul pensiilor aflate în plată, se păstrează în plată cuantumul avantajos beneficiarului*”, Curtea Constituțională a reținut că aceste norme juridice dau expresie intenției legiuitorului de a-i proteja, din rațiuni de echitate, pe cei ale căror pensii se recalculează (a se vedea Decizia nr. 863 din 17 decembrie 2019, paragraful 119).

35. În aceste condiții, Curtea constată că susținerea autoarei excepției potrivit căreia dacă pensia publică anterioară, calculată potrivit principiului contributivității, este mai mare decât pensia militară determinată potrivit Legii nr. 223/2015, calculată după reguli speciale, atunci pensia menținută în plată, fiind calculată potrivit principiului contributivității, trebuie să beneficieze de majorările succesive ale punctului de pensie din sistemul public de pensii nu își găsește suport în dispozițiile legale criticate.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Popescu în Dosarul nr. 18.848/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1), ale art. 109 alin. (1) și (2) și ale art. 111 din Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 479

din 17 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „care nu este supusă niciunei căi de atac” din cuprinsul dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Cessena Trade Company — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 2.828/1/2018*/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.861D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.828/1/2018*/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Societatea Cessena Trade Company — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate împotriva unei decizii pronunțate în procedura de filtrare a recursurilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că imposibilitatea de a obține revizuirea unei hotărâri pronunțate în procedura de filtrare a recursurilor încalcă principiile constituționale ale accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, justițiabilul fiind împiedicat să supună judecării o hotărâre pronunțată în completul de filtru.

6. Se mai susține și încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, în condițiile în care persoanele al căror recurs a fost soluționat de instanța supremă în procedura de filtrare nu beneficiază de o cale de atac, în temeiul sintagmei „decizia nu este supusă niciunei căi de atac” cuprinse în art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, în raport cu efectele pe care le produce o hotărâre pronunțată de orice altă instanță în recurs, împotriva căreia pot fi exercitate căile de atac reglementate de lege.

7. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată numai în ipoteza cazului de revizuire fundamentată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, referitor la cazul în care Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea ce a făcut obiectul acelei excepții. Astfel, se apreciază că autoarea excepției de neconstituționalitate, care a invocat o altă excepție de neconstituționalitate, în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor, iar ulterior aceasta a fost admisă de către Curtea Constituțională, nu poate formula cerere de revizuire, în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, dat fiind faptul că, potrivit textului de lege criticat, decizia pronunțată în cadrul procedurii de filtrare nu este supusă niciunei căi de atac. Or, prin nerecunoașterea căii de atac a revizuirii, în această ipoteză, se încalcă efectul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, consacrat de prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, o decizie prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate are efecte și pentru trecut în mod limitat, în sensul că profită autorilor acesteia, dar și autorilor aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, în alte cauze în care excepția a fost respinsă ca devenită *inadmisibilă*, prin raportare la constatarea neconstituționalității aceluiași text de lege.

8. Se mai apreciază că, dat fiind faptul că excepția de neconstituționalitate este o chestiune prejudicială, o problemă juridică a cărei rezolvare trebuie să precedă soluționarea litigiului cu care este conexasă, ar trebui să se recunoască dreptul la o cale efectivă de atac, în vederea desființării soluției pronunțate în temeiul unui text de lege declarat neconstituțional. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, constatarea neconstituționalității unui text de lege, ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate, trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret, astfel cum s-a statuat deja în jurisprudența Curții (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 și Decizia nr. 338 din 24 septembrie 2013). Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, o protecție eficace a drepturilor omului nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, ci este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare. Astfel, statele semnatare ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale au obligația de a efectua toate demersurile necesare în vederea creării, în

sistemele juridice naționale, a unor căi procedurale concrete și efective pe care justițiabilii să le poată utiliza în acest sens.

9. În considerarea celor de mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă apreciază că dispoziția procesuală prevăzută la art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă nu poate exclude exercitarea căii de atac a revizuirii împotriva deciziei pronunțate în procedura de filtrare și nu se poate interpreta că ar fi inadmisibilă formularea unei cereri de revizuire întemeiate pe art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă. Analizând motivarea excepției, Curtea constată că obiectul acesteia îl reprezintă sintagma „care nu este supusă niciunei căi de atac” din cuprinsul dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

14. Prevederile legale criticate, la data ridicării excepției, aveau următoarea redactare: „În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.”

15. Prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate au fost abrogate prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018. Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, care continuă să își producă efectele în cauza dedusă judecării.

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la statul de drept, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și principiul legalității, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, în legătură cu evoluția normativă a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, prin Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă și **a constatat că sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul acestora este neconstituțională.** Curtea a reținut că respingerea recursului pentru motivul că acesta este vădit nefondat obligă Înalta Curte de Casație și Justiție la examinarea fondului cauzei. Or, aceasta poate avea loc numai în faza judecării pe fond a recursului, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale specifice accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, incluzând citarea părților și participarea procurorului, când este cazul, iar nu în cadrul procedurii de filtrare. Ca urmare a constatării neconstituționalității sintagmei referitoare la caracterul vădit nefondat al recursului, această ipoteză a fost eliminată dintre situațiile care puteau justifica respingerea ca inadmisibilă a cererii de recurs în procedura de filtrare, prin efectul obligatoriu al Deciziei nr. 839 din 8 decembrie 2015.

18. De asemenea, în legătură cu procedura de filtrare a recursurilor, în ansamblul său, Curtea a reținut că aceasta, astfel cum a fost configurată de legiuitor prin art. 493 din Codul de procedură civilă, este o procedură scrisă, lipsită de oralitate, aplicabilă numai în cazul în care calea extraordinară de atac este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar principiile contradictorialității și dreptului la apărare sunt respectate, de principiu, prin comunicarea către părți a actelor de procedură și a raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului. Această opțiune a legiuitorului este în acord cu esența procedurii de filtrare a recursurilor, care constă în statuarea asupra admisibilității în principiu a recursului de către completul de trei judecători stabilit în acest sens, scop care rezultă din chiar primul alineat al art. 493 din Codul de procedură civilă (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 201 din 30 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 12 iulie 2017, paragraful 23).

19. Dispozițiile art. 493 din Codul de procedură civilă au fost abrogate prin art. 1 pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, astfel că, **în prezent, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu mai există procedura de filtrare.**

20. Din analiza actului de sesizare Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cursul soluționării cererii de revizuire îndreptate împotriva Deciziei nr. 2.893 din 13 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.798/30/2014, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a respins ca inadmisibil recursul declarat de autoarea excepției împotriva Deciziei civile nr. 141 din 21 septembrie 2017, pronunțată în apel de către Curtea de Apel Timișoara — Secția I civilă. Motivul pentru care Înalta Curte a considerat că recursul este inadmisibil și l-a respins ca atare în cadrul procedurii de filtrare l-a reprezentat faptul că decizia atacată cu recurs a fost pronunțată de instanța de apel într-o acțiune evaluabilă în bani, a cărei valoare era situată sub pragul de 1.000.000 lei, iar hotărârile pronunțate în cererile evaluabile în bani sub acest prag valoric nu erau supuse recursului, în temeiul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, precum și al Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018 [prin care

s-a statuat că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din Constituția României, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acestora în Monitorul Oficial al României, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017)”].

21. Pe parcursul soluționării recursului, aceeași autoare a prezentei excepții, Societatea Cessena Trade Company — S.R.L. din Timișoara, a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 [precum și ale art. 4, ale art. 152 alin. (3) și ale art. 518] din Codul de procedură civilă raportate la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, iar prin Decizia nr. 752 din 4 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 3 iunie 2022, Curtea Constituțională a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate, în temeiul unei decizii anterioare de constatare a neconstituționalității aceluiași prevederi legale (Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019), decizie care poate reprezenta motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

22. La data de 29 octombrie 2018, autoarea excepției a solicitat revizuirea Deciziei nr. 2.893 din 13 septembrie 2018 (prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a respins ca inadmisibil recursul declarat de autoarea excepției). La această dată [anterioară pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 752 din 4 noiembrie 2021, care îi conferea dreptul de revizuire, în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă], autoarea excepției de neconstituționalitate și-a întemeiat cererea de revizuire introdusă împotriva deciziei pronunțate de completul de filtru pe prevederile art. 509 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă (când s-a casat, s-a anulat ori s-a schimbat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere — argumentat de faptul că hotărârea atacată s-a întemeiat pe Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dar al cărei raționament a fost invalidat prin Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018).

23. Ulterior, cererea de revizuire a fost completată cu invocarea motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă [când, după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții — argumentat de faptul că, după soluționarea recursului în cadrul căruia a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 [și ale art. 4, ale art. 152 alin. (3) și ale art. 518] din Codul de procedură civilă raportate la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, precitată, prin care a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă.

24. Prin Decizia nr. 536 din 7 martie 2019, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a respins cererea de revizuire ca inadmisibilă, cu motivarea că deciziile pronunțate în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor nu sunt supuse niciunei căi de atac. La aceeași dată, în ședința publică din 7 martie 2019,

revizuenta a formulat prezenta excepție de neconstituționalitate, motivată, în esență, de împrejurarea că autoarea excepției beneficiază de efectele unei decizii de constatare a neconstituționalității a înseși prevederilor legale care au stat la baza respingerii ca inadmisibil a recursului, în cadrul procedurii de filtrare a recursului.

25. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta este întemeiată, în ipoteza în care revizuirea formulată împotriva deciziilor pronunțate în cadrul procedurii reglementate de art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă se întemeiază pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă. Astfel, autoarea excepției de neconstituționalitate a solicitat revizuirea unei hotărâri care, potrivit art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu este supusă niciunei căi de atac, motivat de faptul că, prin Decizia nr. 752 din 4 noiembrie 2021, anterior citată, Curtea a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale pe care s-a întemeiat cea hotărâre, soluție procedurală pronunțată de instanța constituțională ca urmare a admiterii, în prealabil, a aceleiași excepții invocate însă la sesizarea altor persoane, respectiv prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, anterior citată. Or, prin nerecunoașterea căii de atac a revizuirii, în ipoteza în care cererea de revizuire este întemeiată pe o decizie de admitere pronunțată de Curtea Constituțională în legătură cu prevederile legale care au constituit temei al respingerii recursului ca inadmisibil, în cadrul procedurii de filtrare reglementate de art. 493 din Codul de procedură civilă, se încalcă efectul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, reglementat de art. 147 alin. (4) din Constituție.

26. În acest sens, în legătură cu efectele deciziilor de admitere ale Curții Constituționale, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, „*deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”, iar, în privința legilor și a ordonanțelor în vigoare, alin. (1) al aceluiași articol prevede că acestea „*și încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept*”. Aceste prevederi constituționale, reluate, la nivel legal, prin art. 31 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, consacră efectele deciziilor Curții Constituționale, respectiv aplicarea pentru viitor și caracterul general obligatoriu al acestora. În interpretarea dispozițiilor menționate, Curtea a reținut că deciziile de constatare a neconstituționalității fac parte din ordinea juridică normativă, prin efectul lor prevederea neconstituțională încetându-și aplicabilitatea pentru viitor (în acest sens a se vedea Decizia nr. 847 din 8 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 14 august 2008). În ceea ce privește dispozițiile legale care nu mai sunt în vigoare constatate ca fiind neconstituționale, Curtea a reținut prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, anterior citată, că acestea vor fi înlăturate de la aplicare în toate situațiile juridice în care continuă să își producă efectele juridice neconstituționale, în virtutea principiului *tempus regit actum*. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea reține că deciziile de constatare a neconstituționalității nu trebuie să se aplice numai raporturilor juridice care urmează să se nască, ci trebuie să profite, în primul rând, autorului excepției de neconstituționalitate lezat în drepturile sale prin norma constatată ca fiind contrară Legii fundamentale. Aceasta cu atât mai mult cu cât excepția de neconstituționalitate constituie întotdeauna un mijloc de apărare

într-un litigiu în curs de soluționare care nu pune în discuție fondul pretenției deduse judecătii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 5 din 9 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 31 ianuarie 2007).

27. Totodată, prin Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragraful 21, sau Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, paragraful 26, Curtea a stabilit că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică și în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate până la data publicării, altele decât cea în care a fost pronunțată decizia Curții Constituționale, soluționate definitiv prin hotărâre judecătorească, ipoteză ultimă în care decizia de admitere constituie motiv de revizuire. În același sens, Curtea a mai reținut că o decizie prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate profită atât autorilor acesteia, cât și autorilor aceleiași excepții, invocată anterior publicării deciziei, dar în alte cauze, soluționate definitiv.

28. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea reține că, prin Decizia nr. 752 din 4 noiembrie 2021, anterior citată, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, Curtea a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție invocată, între alții, și de Societatea Cessena Trade Company — S.R.L. din Timișoara, autoarea excepției de neconstituționalitate din prezenta cauză. În sensul jurisprudenței Curții, respingerea ca devenită inadmisibilă a excepției, în aceste situații particulare, este întemeiată pe considerentul că un text de lege nu poate fi constatat neconstituțional de două sau mai multe ori, în sens contrar fiind încălcată autoritatea de lucru judecat a deciziilor Curții Constituționale. Într-o asemenea ipoteză, partea nu poate fi sancționată pentru lipsă de diligență, aceasta formulându-și apărările necesare în cursul litigiului, inclusiv prin invocarea excepției de neconstituționalitate ca mijloc de apărare. Faptul că instanța constituțională a admis în prealabil excepția de neconstituționalitate cu același obiect, formulată într-o altă cauză, este o chestiune care nu depinde de comportamentul procesual al autorului excepției soluționate ulterior (a se vedea în acest sens Decizia nr. 100 din 29 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 28 iulie 1999).

29. Prin urmare, autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate beneficiază de o decizie prin care Curtea Constituțională a respins, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor care au constituit temeiul de respingere, ca inadmisibil, a recursului exercitat în cauză, în cadrul procedurii de filtrare. Or, în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecări care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret (a se vedea în acest sens Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 sau Decizia nr. 338 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013). Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată.

30. Prin urmare, raportat la situația autoarei excepției de neconstituționalitate, Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, anterior citată, va fi aplicabilă în mod excepțional și acelor situații care au devenit *facta praeterita*, respectiv în cauza în care a fost invocată de autoare aceeași excepție de neconstituționalitate, soluționată prin Decizia nr. 752 din 4 noiembrie 2021, anterior citată, prin posibilitatea exercitării căii de atac a revizuirii, în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea și Decizia nr. 404 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, paragrafele 27-29). Potrivit dispozițiilor criticate în prezenta cauză, soluția pronunțată în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor nu este supusă niciunei căi de atac, respectiv contestație în anulare sau revizuire.

31. Or, respingerea ca inadmisibilă a unei cereri de revizuire întemeiate pe prevederile pct. 11 al alin. (1) al art. 509 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care prevederile legale pe care s-a întemeiat hotărârea de respingere ca inadmisibil a recursului au fost declarate neconstituționale, echivalează cu o limitare a exercitării unei căi de atac și, în același timp, lipsește de eficiență însuși controlul de constituționalitate, întrucât părțile se află în imposibilitatea de a beneficia de efectele deciziei Curții, deci ale controlului de constituționalitate pe care ele l-au declanșat, ceea ce reprezintă o veritabilă sancțiune aplicabilă acestora. În această situație, deciziile obligatorii ale Curții Constituționale ar fi lipsite de orice efecte juridice, iar rolul instanței constituționale ar fi negat (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, anterior citată, paragraful 31).

32. În continuare, Curtea mai reține că accesul, formularea și exercitarea căilor de atac reprezintă un aspect al accesului liber la justiție, drept fundamental protejat de art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014). Acest drept nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse

de legiuitor, însă condiționările astfel stabilite nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Totodată, asigurarea unui drept de acces efectiv la justiție trebuie analizată și prin prisma efectelor pe care hotărârea judecătorească le are asupra drepturilor persoanei care s-a adresat justiției. În acest sens, prin Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2017, paragraful 42, s-a reținut că un drept de acces la justiție efectiv nu se caracterizează doar prin posibilitatea instanței de judecată de a examina ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, ci și prin faptul că soluția pronunțată determină înlăturarea încălcării denunțate și a consecințelor sale pentru titularul dreptului încălcat.

33. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că scopul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este să apere nu drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective, în acest sens fiind Hotărârea din 12 iulie 2001, pronunțată în Cauza *Prințul Hans-Adam II de Liechtenstein împotriva Germaniei*, și Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*.

34. Astfel, prin raportare la prezenta cauză, Curtea reține că inadmisibilitatea formulării unei cereri de revizuire a unei hotărâri judecătorești întemeiate pe dispoziții legale în privința cărora Curtea Constituțională a pronunțat o decizie de constatare a neconstituționalității încalcă dreptul de acces la justiție reglementat prin art. 21 din Constituție.

35. În concluzie, imposibilitatea exercitării căii de atac a revizuirii întemeiate pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, împotriva deciziei pronunțate în cadrul procedurii de filtrare a recursurilor, contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 și art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate și constată că sintagma „*care nu este supusă niciunei căi de atac*” din cuprinsul dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă este constituțională în măsura în care nu exclude exercitarea căii de atac a revizuirii întemeiate pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pod CF nou km 317 + 950, linia CF Deda-Războieni și demolarea podului CF existent”, lucrare de utilitate publică de interes național**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Pod CF nou km 317 + 950, linia CF Deda-Războieni și demolarea podului CF existent”, lucrare de utilitate publică de interes național, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul

Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

București, 6 februarie 2025.

Nr. 30.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții

„Pod CF nou km 317 + 950, linia CF Deda-Războieni și demolarea podului CF existent”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Beneficiar: Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.
Amplasament: Județul Mureș

Indicatorii tehnico-economici

• Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri la data de 1.04.2024, 1 euro = 4,9700 lei)		mii lei	147.282
• construcții-montaj (inclusiv TVA)		mii lei	89.447
Eșalonarea investiției:	INV/C + M	mii lei	
• Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>58.000</u>
	C + M	mii lei	35.000
• Anul II	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>89.282</u>
	C + M	mii lei	54.447

Capacități: — suprastructură pod: metalică, grindă cu zăbrele cale jos cu cuvă de balast;
— infrastructură pod: beton, fundații pe coloane;
— lungime totală pod: 170,10 m;
— număr de deschideri pod: 2 x 80,00 m;
— trecere la nivel: 1 bucată;
— linie c.f. în variantă definitivă de traseu L = 1.200 m.

Durata de execuție a investiției: 20 de luni

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antiseismic conform Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru re aprobarea caracteristicilor principale și a indicatorilor tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Reabilitare taluz afectat de alunecarea de teren (calamitate naturală) zona Cumpăna-mal stâng Canal Dunăre-Marea Neagră în proximitatea descărcătoarelor D20 și D21 — Lucrări în primă urgență”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici pentru obiectivul de investiții „Reabilitare taluz afectat de alunecarea de teren (calamitate naturală) zona Cumpăna-mal stâng CDMN km 56 + 989 (km 7 + 421 navigație) și km 57 + 217 (km 7 + 193 navigație)” și redenumirea obiectivului de investiții sub titulatura „Reabilitare taluz afectat de alunecarea de teren (calamitate naturală) zona Cumpăna-mal stâng Canal Dunăre-Marea Neagră în proximitatea descărcătoarelor D20 și D21 — Lucrări în primă urgență”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din surse proprii ale Companiei Naționale „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

București, 6 februarie 2025.
Nr. 31.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI pentru obiectivul de investiții „Reabilitare taluz afectat de alunecarea de teren (calamitate naturală) zona Cumpăna-mal stâng Canal Dunăre-Marea Neagră în proximitatea descărcătoarelor D20 și D21 — Lucrări în primă urgență”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Beneficiar: Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A.
Amplasament: UAT Agigea, zona Cumpăna-mal stâng Canalul Dunăre-Marea Neagră în proximitatea descărcătoarelor D20 și D21

Indicatorii tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (prețuri valabile la data de 8.04.2024, 1 euro = 4,9681 lei), din care:	mii lei	166.385
• construcții-montaj	mii lei	142.777
— Valoarea investiției rest de executat (inclusiv TVA), din care:	mii lei	35.698
• construcții-montaj	mii lei	22.664

Eșalonarea investiției rest de executat (INV/C + M)	Anul I	INV/C + M	mii lei/mii lei	35.698/22.664
— Capacități:				
• Lucrare de sprijinire discontinuă cu piloți solidarizați cu radiere, din care:			997	m
— amplasată la cota +22,00 cu 144 piloți Φ 880:			186	m
— amplasată la cota +34,00 cu 94 ranforți din 282 piloți Φ 1080:			282	m
— amplasată la cota +46,00 cu 234 piloți Φ 1200:			282	m
— amplasată la cota +56,00, fundată indirect cu 145 piloți Φ 1200:			247	m
• Refacerea continuității drumurilor existente de la cotele +10, +22, +34, +46:			8	buc.
• Continuitate drumuri cota +57,50/+61:			1	buc.
• Sprijinire discontinuă la cota +58 fundată indirect cu piloți Φ 880			75	piloți
Durata rest de executat a investiției			12	luni

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic în conformitate cu prevederile Normativului P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea investiției se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, din surse proprii ale Companiei Naționale Administrația Canalelor Navigabile — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
precum și pentru trecerea unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor din domeniul public
al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării**

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1, 2 și 4 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 864 și 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor, ca urmare a reevaluării acestuia în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unor construcții aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a construcțiilor prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și casării.

Art. 3. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Romeo Simionescu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor a cărui valoare de inventar se actualizează,
ca urmare a reevaluării acestuia

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
101849	8.19.01	Imobil	48-17	Teren și construcții	România, județul Bihor	—	Anul dobândirii: 1949	1.336.389,80 lei	24.09.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor CUI 4208447 Ministerul Afacerilor Interne	Decretul nr. 455/1949	În administrare

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a construcțiilor aflate în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor
care trec din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și casării

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrație/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
101849 parțial	8.19.01	Construcții	48-17 parțial	Construcția C1 48-17-01 destinație — pavilion administrativ — suprafața construită/defășurată = 641 mp Construcția C3 48-17-04 destinație — magazii — suprafața construită = 136 mp — suprafața defășurată = 134 mp Construcția C5 48-17-05 destinație — beci de carburanți — suprafața construită = 136 mp — suprafața defășurată = 136 mp CF nr. 111276 Salonta	România, județul Bihor	—	Anul dobândirii: 1949	Valoarea de inventar a construcțiilor care trec în domeniul privat al statului: Construcție 48-17-01 516.845 lei Construcție 48-17-04 21.896 lei Construcție 48-17-05 3.360 lei Total: 522.391 lei	24.09.2024	Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Crișana” al Județului Bihor CUI 4208447 Ministerul Afacerilor Interne	Decretul nr. 455/1949	În administrare

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 635987